

forslaget under Nr. 5 til Afstemning før det andet Vædringsforslag, som det ærede Medlem omtalte. Altsaa i Djeblicket kan Vædringsforslaget under Nr. 5 tages tilbage, men det maa det ærede Medlem selv afgøre.

Breinholt: Jeg vil i alt Fald foreløbig fastholde Forslaget, idet det forekommer mig, at hvis ikke Tanken skulde finde Tilslutning her i Tinget, vil der ikke være Anledning til at stille nye Vædringsforslag til 3dje Behandling. Skulde Forslaget derimod finde en saadan Tilslutning, at det bliver vedtaget, er der al Anledning til at tage det rent formelle Spørgsmaal op.

Jeg forlader nu dette Vædringsforslag, og skal kun sige et Par Ord om de 3 første Vædringsforslag, som alle angaa Alkoholprocenten. Hvert staar her med sin Alkoholprocent. Jeg tror, at det under Nr. 3 har temmelig faa Chancer for sig, og slutter det navnlig deraf, at selv dets ærede Ophav (H. C. Hansen) ikke har værdiget det noget forklarende eller forsvarende Ord, hvorimod Valget vil komme til at staa mellem Nr. 1 og 2; det vil sige, mellem en Alkoholprocent af 2 og 2 $\frac{1}{4}$. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (F. Pedersen) beraabte sig i Gaar i sit Forvar for Vædringsforslaget under Nr. 2 paa den store Sympati, dette Forslag havde haft i Udvalget, og henviste til, at der ogsaa i selve Betænkningen fandtes Ruderer af denne Sympati. Den ærede Ordfører har i Dag nærmere forklaret, hvorledes dette gik til; men det ærede Medlem vil i ethvert Tilfælde vide, at jeg aldrig har hørt til dem, der dele denne Sympati, end ikke i Fjor, da Udvalget foreslog Alkoholprocenten sat højere end af Regeringen foreslaet, og i Var er mit Standpunkt i hver Henseende det samme. Det forekommer mig imidlertid, at det Moment, som det ærede Medlem fra 6te Kreds fremdrog, snarere er egnet til at tale imod end for hans Forslag; thi det viser jo tydelig, at naar Flertallet i Udvalget tidligere har haft en meget udpræget Velvilje for at faa 2 $\frac{1}{4}$ Procent, maa der have foreligget saadanne faktiskste Forhold, der have været faa stærke og overbevisende, at Flertallet har set sig nødsaget til at forlade denne sin Stilling og, som det nu har gjort, foreslaa at gaa ned til en Alkoholprocent af 2. Jeg beklager kun, at det ærede Medlem ikke har viist den samme Resignation overfor de stedse tiltagende Tegne paa Banstueligheden af at holde fast paa det virkelig skattepligtige $\text{O}l$. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det høje Ting ikke vil lade disse Tegne være upaaagtede, men vil vælge den Procentsats, der utvivlsomt giver forholdsvis størst Sikkerhed,

og det er aldeles uomtvisteligt, at i saa Henseende give 2 pCt. noget større Sikkerhed end 2 $\frac{1}{4}$ pCt. Naar jeg overhovedet tillader mig at tale om Sikkerhed, mener jeg selvfølgelig dermed kun en rent relativ, thi en absolut Sikkerhed i dette Forhold synes vi jo endnu at være temmelig langt borte fra. — Det Indtryk, jeg har modtaget dels af Forhandlingerne i Gaar og i Dag og dels af en confidential Meddelelse, der tilfald mig fra en særlig jagtlyndig Autoritet umiddelbart før Mødet, har i alt Fald for mit Vedkommende været, at det er kommet til at staa mig mere og mere klart, at der her foreligger en Situation, hvor den Skattelov, vi her forhandle — for at benytte et Udtryk, jeg allerede benyttede i Gaar — meget let kunde berede os en finansiell Stusselse og en sa stor Stusselse, at vi neppe kunde taale den, og at den let kunde blive Millioner omfattende. Det har derfor glædet mig i Gaar at høre den ærede Ordfører udtale i Anledning af en Henvendelse fra Bryggere, der er ondelt paa vore Pladser, at Udvalget maatte og vilde tage under fornyet og nøje Overvejelse inden 3dje Behandling, om det ikke var nødvendigt at stille nye Vædringsforslag. Men med endnu større og mere udelt Interesse hørte jeg den højtærede Finansministers udførligere og skarper betegnede Udtalelser om Nødvendigheden af inden 3dje Behandling at komme til saadanne Overvejelser. Til disse Udtalelser slutter jeg mig ganske, selvfølgelig under Forudsætning af, at der af disse Overvejelser ville resultere hensigtsmæssige Vædringsforslag. Jeg turde maaste tillade mig for mit Vedkommende at antyde et Par, som jeg vilde anfse ikke blot for ønskelige, men for ligefrem nødvendige. For det første tror jeg, det er nødvendigt, at den høje Alkoholprocent, der findes i 2det Stykke af § 2, bliver nedsat eller i al Fald ved en Skattebegrænsning gjort uskadelig, noget i Righed med det Vædringsforslag, som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) stiller til § 2. Dernæst tror jeg, at det vilde være ligesaa nødvendigt, at der i Loven indsættes et nødvendigt Forbud mod Blandinger af skattefrit og skattepligtigt $\text{O}l$, Til sætning af mousserende Vandte til højprocentigt $\text{O}l$ og al Spiritus til lavprocentigt skattefrit $\text{O}l$. Thi det er givet, at der ligger Vejen aaben, hvis den ikke lukkes, for at tilvejebringe for Aldrikkerne efter hver enkeltts individuelle Smag saadanne Produkter, der, uaagtet de have det nu sædvanlig brugte Alkoholinhold, dog vilde smutte uden om Skatten. Det kan, efter hvad der i Gaar paavistes ved forskellige Eksempler, meget let finde Sted. Jeg